Dosarul nr. 1r-1391/25 Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
1-25092442-02-1r-16122025 Judecător: Elena UNGUREANU

D E C I Z I E
în numele Legii

25 martie 2026 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURŢII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței: Eugeniu BEȘELEA
Judecători: Andrei CAZACICOV și Vitalie BUDECI

a examinat, în ordine de recurs, în ședință de judecată, fără prezența părților, recursul declarat de acuzatorul de stat Cornel CASIAN, procuror în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, împotriva Sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-1688/2025 din 18 noiembrie 2025, în cauza penală privind învinuirea lui:

> **BÎRSAN Marcu *****,** născut la *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, originar din r-nul *****, domiciliat în or. *****, str.*****studii medii, concubinaj, un copil minor la întreținere, nesupus militar, nu are titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, posedă limba în care se desfășoară procesul, anterior condamnat,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.322 alin.(3) Cod penal al Republicii Moldova.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
Judecarea cauzei penale în prima instanţă de la 30 iunie 2025– 18 noiembrie 2025;
Judecarea recursului la Curtea de Apel Centru de la 16 decembrie 2025 – 25 martie 2026.
Procedura de notificare a părților a fost executată.

Asupra recursului declarat de acuzatorul de stat Cornel CASIAN, procuror în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, împotriva Sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-1688/2025 din 18 noiembrie 2025, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru –

C O N S T A T Ă:

Soluția și argumentele instanței de fond:

1. *Prin Sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-1688/2025 din 18 noiembrie 2025,* BÎRSAN Marcu, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.322 alin.(3) Cod penal și în baza acestei Legi, cu aplicarea prevederilor art.80/1 Cod penal, i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei de calculat din data pronunțării sentinței din 18 noiembrie 2025.

A fost aplicată în privința lui BÎRSAN Marcu măsura preventivă – arestul preventiv, până la rămânerea definitivă a sentinței.

Corpul delict: telefon mobil de model „Samsung", cu IMEI1: *****şi IMEI2:*****, cu cartelă SIM operator „Orange" cu nr.*****, care se păstrează în camera de păstrare a corpurilor delicte a IP Râșcani al DP mun. Chișinău- în temeiul art.162 alin.(1) pct.4) Cod de procedură penală- a fost confiscat în contul statului, după rămânerea definitivă a sentinței.

2. *Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că*, ***BÎRSAN Marcu,*** având statutul de condamnat, fiind deținut în Penitenciarul nr.4 Cricova din mun. Chișinău, în temeiul sentinței nr.1-108/18 de condamnare din 02.06.2020, pronunțată de către Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), urmărind scopul folosirii în instituțiile penitenciare a telefoanelor mobile şi a cartelelor S1M, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor şi admițând în mod conștient survenirea acestor urmări, pentru o perioadă nestabilită de timp, a primit, a deținut ilegal şi a folosit un telefon mobil de model „Samsung", cu IMEI1: *****şi IMEI2:*****, cu cartelă SIM operator „Orange" cu nr. ***** până la 19.09.2024 aproximativ la ora 18:45 min, când au fost depistate şi ridicate, în rezultatul efectuării percheziției corporale asupra deținutului cet. BÎRSAN Marcu *****, în sectorul 1, etajul 1 la locul de dormit a deținutului.

Conform prevederilor Hotărârii de Guvern nr.583 din 26.05.2006, anexa nr.7 cu privire la aprobarea statutului executării pedepsei de către condamnați, obiectele ridicate de la deținutul BÎRSAN Marcu în timpul percheziției reprezintă obiecte a căror transmitere ori păstrare pe teritoriul penitenciarului este interzisă.

Astfel, prin acțiunile sale inculpatul BÎRSAN Marcu, a comis infracțiunea prevăzută de art.322 alin.(3) Cod penal – *primirea şi folosirea în instituțiile penitenciare de către persoanele deținute a telefoanelor mobile, cartelelor SIM.*

În cadrul ședinței de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul BÎRSAN Marcu, susținut de avocatul său, a declarat personal prin înscris autentic că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în baza art.364/1 Cod de procedură penală, cererea dată fiind susținut de către procuror și acceptat de către instanța de judecată prin Încheierea protocolară din 15 iulie 2025. (f.d.156A).

Instanța de fond a examinat cauza penală în procedură simplificată în baza art.364/1 Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

3. *Împotriva Sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-1688/2025 din 18 noiembrie 2025 a declarat recurs acuzatorul de stat Cornel CASIAN, procuror în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a sentinței în partea individualizării pedepsei penale aplicate cu trimiterea cauzei penale de învinuire a lui BÎRSAN Marcu *****, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.322 alin.(3) Cod penal, la rejudecare de către instanța de fond, în alt complet de judecată, în rest, de menținut Sentința Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) din 18 noiembrie 2025 fără modificări.*

În motivarea cerințelor sale, acuzarea consideră că instanța de fond corect a apreciat şi reținut circumstanțele de jure şi de facto în sarcina inculpatului, însă nu este de acord cu măsura de pedeapsă aplicată, respectiv în această parte sentința impune a fi casată.

Menționează că la stabilirea pedepsei, instanța de judecată nu a ținut cont de faptul că inculpatul BÎRSAN Marcu anterior a fost condamnat, la momentul săvârșirii infracțiunii executând pedeapsa stabilită prin Sentința Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) din 02.06.2020. Totodată, potrivit formei 246 în privința inculpatului BÎRSAN Marcu, ultimul anterior a fost condamnat pentru o serie largă de infracțiuni, având un cazier penal bogat tocmai de 6 file. Din aceste circumstanțe rezultă cert faptul că inculpatul BÎRSAN Marcu ***** nu s-a responsabilizat în vederea reducerii comportamentului delincvent şi pedepsele aplicate anterior nu şi-au atins scopul de reeducare, or acesta aflându-se în custodia statului şi executând o pedeapsă aplicată anterior a săvârșit o nouă infracțiune prin care a atentat la relațiile sociale cu privire primirea şi folosirea în condiții de legalitate a obiectelor de către persoanele deținute în instituțiile penitenciare.

Într-o altă ordine de idei, partea acuzării nu poate fi de acord cu poziția instanței de judecată vis-â-vis de faptul că în calitate de circumstanță atenuantă a reținut faptul căinței sincere a inculpatului or potrivit materialelor cauzei penale ultimul la etapa urmăririi penale nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, iar la etapa judecării cauzei penale a declarat în fața instanței de judecată precum că nu cunoștea că deținerea telefonului se pedepsește penal, cunoștea doar că se pedepsește, dar nu penal. Din aceste considerente, aprecierea instanței asupra căinței sincere a inculpatului BÎRSAN Marcu ***** este vădit una neîntemeiată, or inculpatul BÎRSAN Marcu ***** a încercat să inducă în eroare atât organul de urmărire penală cât şi instanța de judecată or potrivit principiului - „*nemo legem ignorare censeţur*”, necunoașterea legii nu exonerează de răspundere, iar faptul deținerii în custodia statului a inculpatului BÎRSAN Marcu ***** în baza Sentinței Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) din 02.06.2020 denotă cert faptul că inculpatul BÎRSAN Marcu ***** cunoștea despre obligațiile pe care ultimul le avea urmare a executării a unei pedepse penale şi răspunderea care survine urmare a încălcării a acestor obligații.

Referitor la argumentul instanței de judecată precum că pedeapsa solicitată de procuror este prea aspră în coraport cu obligațiile instituției penitenciare reieșind din atribuțiile acesteia este lipsit de temeinicie or urmare a celor indicate supra infracțiunea săvârșită de inculpatul BÎRSAN Marcu ***** este o infracțiune săvârșită cu intenție, iar însuși natura faptei reprezintă un mod tainic de comitere a acesteia. Prin urmare, chiar şi în

condițiile unui control riguros al coletelor şi bunurilor destinate persoanelor private de libertate nu exclude obligația deținuților de a respecta obligațiile impuse de lege.

Un alt argument lipsit de temei invocat de către instanța de judecată este faptul că inculpatul BÎRSAN Marcu ***** urmare a deținerii ilegale a telefonului mobil nu au fost comise alte infracțiuni. Faptul comiterii a altor infracțiuni prin intermediul telefonului mobil deținut ilegal de către inculpatul BÎRSAN Marcu ***** urmează a fi stabilit urmare a unui proces judiciar echitabil, şi nu doar prin simpla mențiune a unei fraze generice din partea instanței de judecată, ceea ce denotă faptul că instanța de judecată a luat o poziție părtinitoare față de inculpat. Mai mult ca atât, însuși deținerea a unui telefon mobil de către o persoană deținută în penitenciar reprezintă în sine deja o infracțiune pentru care a şi fost atras la răspundere penală inculpatul BÎRSAN Marcu *****, infracțiune calificată de legiuitor ca fiind o infracțiune mai puțin gravă, pedeapsa pentru care prevede exclusiv închisoare.

Prin urmare, dacă pedepsele anterioare mai grave aplicate inculpatului BÎRSAN Marcu ***** nu şi-au găsit efectul de corectare şi reeducare a inculpatului, atunci nici o pedeapsă mai blândă aplicată în prezenta cauză penală, la fel, nu va fi în stare să-l disciplineze pe inculpat în spiritul respectării legalității şi ordinii de drept.

În atare circumstanțe, partea acuzării consideră că doar o pedeapsă privativă de libertate mai aproape de limita maximă a sancțiunii normei de incriminare, în coroborare cu prevederile art.80/1 alin.(1) Cod penal va fi în stare să-l disciplineze pe inculpat în spiritul respectării şi reeducării inculpatului, de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului BÎRSAN Marcu *****, a altor persoane deținute în instituțiile penitenciare precum şi a societății.

4. ***Procedura de notificare a părților a fost executată.***

În conformitate cu art.3 alin.(1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art.447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), Colegiul Penal a dispus examinarea cauzei penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Astfel, procurorul, avocatul și inculpatul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe.

Respectiv, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art.391 Cod de procedură penală privind citarea participanților la proces, și ținând cont de faptul că, spața deferită justiției nu reprezintă o

cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art.447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, a procedat la examinarea cauzei fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Aprecierea instanței de recurs:

5. Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs formulate, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru consideră necesar de *a respinge recursul declarat de acuzatorul de stat acuzatorul de stat Cornel CASIAN, procuror în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, împotriva Sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-1688/2025 din 18 noiembrie 2025, ca fiind nefondat, cu menținerea fără modificări a Sentinței atacate, reieșind din considerentele ce succed*.

6. În conformitate cu art.437 alin.(1), pct.1) Cod procedură penală, (1) *Pot fi atacate cu recurs: 1/4) sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.*

Instanța de recurs notează că temeiurile pentru recursul împotriva hotărârilor judecătorești pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul sunt stabilite exhaustiv conform art.444 Cod de procedură penală și urmăresc scopul reparării erorilor de drept comise de instanțele de fond.

Conform art.448 Cod de procedură penală, *(1) Judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs*. *(2) Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.*

În particular, avându-se în vedere recursul, rațiunea şi finalitatea exercitării căii de atac, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv şi unul reparator.

Potrivit art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod procedură penală, (1) Judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: *1) respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.*

Potrivit art.425 Cod de procedură penală*, instanța de recurs, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana în favoarea căreia a fost declarat recurs.*

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de fond, inclusiv şi să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată şi dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal şi material.

În conformitate cu art.384 alin.(3) Cod de procedură penală, *sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.*

Conform art.385 alin.(1) pct.1)-4) Cod de procedură penală, *la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia*

este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârşit de inculpat, dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni.

Potrivit art.394 alin.(1) pct.1) și 2) Cod de procedură penală, *partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârşirii ei, forma şi gradul de vinovăție, motivele şi consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiată concluziile instanței de judecată şi motivele pentru care instanța a respins alte probe.*

Art.1 Cod de procedură penală, stipulează că, *„procesul penal reprezintă activitatea organelor de urmărire penală şi a instanțelor judecătorești cu participarea părților în proces şi a altor persoane, desfăşurată în conformitate cu prevederile Codului de Procedură Penală, având drept scop protejarea persoanei, societății şi statului de infracțiuni, precum şi protejarea persoanei şi societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârşite, astfel ca orice persoană care a săvârşit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală şi condamnată”.*

Dispozițiile art.1 alin.(3) Cod de procedură penală, prevăd că *organele de urmărire penală şi instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în aşa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată şi ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere ori să nu fie victima încălcării altor drepturi fundamentale.*

Potrivit prevederilor art.7 Cod procedură penală „*Procesul penal se desfăşoară în strictă conformitate cu principiile şi normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituției Republicii Moldova și ale prezentului cod”.*

Conform art.6 par.1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public şi în termen rezonabil, de către o instanță independentă şi imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei şi publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, a ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

7. Subsidiar, Colegiul penal reține că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului. Prin urmare, nici procurorul, nici inculpatul și avocatul, nici un alt participant la proces nu au atacat sentința în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, motiv pentru care instanța de recurs nu purcede la judecarea fondului cauzei în această parte, și se va expune doar în limitele solicitării recurentului.

În acest sens, se atestă că instanța de judecată nu a comis vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea şi corectitudinea sentinței contestate, temei pentru a interveni în sentință din oficiu, conform art.441 alin.(2) Cod de procedură penală, lipsește.

8. Instanța de recurs reține că, legalitatea și temeinicia Sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-1688/2025 din 18 noiembrie 2025 este contestată cu recurs de către acuzatorul de stat Cornel CASIAN, procuror în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, prin care a solicitat aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse sub formă de închisoare mai aproape de limita maximă a sancțiunii normei de incriminare.

Examinând temeiurile invocate prin prisma motivelor de recurs și a materialelor cauzei, Colegiul penal constată că acestea nu au fost confirmate în cadrul judecării recursului declarat. Astfel, nu au fost identificate motive legale sau factuale care să justifice intervenția instanței de recurs prin casarea sau modificarea Sentinței contestate, în sensul agravării pedepsei stabilite în privința inculpatului BÎRSAN Marcu.

Instanța de fond a procedat la o individualizare corectă și echitabilă a pedepsei, cu respectarea dispozițiilor art.96, art.385 alin.(1) și art.394 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, indicând în mod expres, în partea descriptivă și motivată a sentinței, circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea penală a inculpaților, datele relevante ce caracterizează persoana acestora, precum și raționamentele care au stat la baza soluției adoptate cu privire la stabilirea pedepselor.

În aceste condiții, Colegiul penal conchide că Sentința atacată este legală și temeinică sub aspectul individualizării pedepsei, iar criticile formulate prin recurs au un caracter pur declarativ, nefiind susținute de argumente juridice apte să infirme concluziile instanței de fond.

Privind gravitatea infracțiunilor prevăzute de art.322 alin.(3) Cod penal săvârșite de către inculpatul BÎRSAN Marcu, Colegiul atestă că conform art.16 Cod penal, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, infracțiunile se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave comise cu intenție și care se pedepsesc cu închisoare de până la 5 ani.

Instanța de judecată a reținut în privința inculpatului BÎRSAN Marcu conform art.77 Cod penal lipsa cărorva circumstanțe agravante.

Conform dispozițiilor art.76 Cod penal, circumstanțe atenuante în privința inculpatului BÎRSAN Marcu, instanța a reținut -*căința sinceră a inculpatului în cele săvârșite*.

Totodată, Colegiul apreciază întemeiată constatările instanței de judecată prin care nu a reținut în calitate de circumstanță atenuantă faptul recunoașterii vinovăției or, recunoașterea vinovăției nu constituie circumstanță atenuantă, având în vedere că din momentul în care recunoașterea vinovăției constituie una dintre condițiile aplicării prevederilor art.364/1 Cod de procedură penală, persoana beneficiind astfel de reducerea limitelor pedepsei, recunoașterea vinovăției nu poate fi apreciată în calitate de circumstanță atenuantă, prin urmare recunoașterea vinovăției de către inculpat care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă prevăzută de art.76 alin.(1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să-i fie acordată o dublă valență juridică.

Cu referire la personalitatea inculpatului, s-a constatat că acesta este celibatar, are un copil minor la întreținere, nu se află la evidența medicului psihiatru (f.d.30), potrivit extrasului din fișa medicală de ambulator a deținutului, BÎRSAN Marcu se află la evidența medicului narcolog cu diagnoza: narcomanie opiacee, Polinarcomanie, tratament de substituție cu Metadon, anterior condamnat (f.d.54).

Totodată Colegiul notează că inculpatul a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii imputate și cauza penală a fost examinată pe baza probelor acumulate la faza de urmărire penală conform art.364/1 Cod de procedură penală.

În conformitate cu art.80/1 alin.(1) Cod penal, *în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.*

În temeiul art.80/1 alin.(2) Cod penal, *în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art.181/1–182, 239–240, 242/1, 242/2, 256, art.264 alin.(2), (4), (6), art.264/1, 324–335/1, 370 şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare – circumstanțe de fapt care nu se constată în prezentul proces.*

Practica judiciară statuează, că prin sintagma „limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială” legiuitorul a avut în vedere că pedeapsa, în cazul în care este muncă neremunerată în folosul comunității sau închisoare, se reduce cu o pătrime din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, stabilindu-se noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului. Astfel, inculpatul BÎRSAN Marcu a beneficiat de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă.

În conformitate cu art.80/1 alin.(1) Cod penal și art.364/1 Cod de procedură penală, ținând de faptul că inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei, cu muncă neremunerate în folosul comunității, cu amendă sau cu închisoare, Colegiul apreciază întemeiată soluția instanței de judecată prin care a aplicat pedeapsa în privința inculpatului în limitele pedepsei prevăzute de art.322 alin.(3) Cod penal reducând cu 1/4 limita minimă și maximă a pedepsei cu închisoare, și anume stabilindu-i o pedeapsă sub formă de 6 (șase) luni închisoare.

Or, Colegiul Penal, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei şi a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul acestuia în viața socială, precum şi cel din înainte şi după săvârșirea infracțiunii incriminate, consideră că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei şi personalitatea inculpatului, *corijarea şi reeducarea acestuia este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de*

închisoare conform limitelor stabilite de instanţa de judecată şi anume pe un termen de 6 (şase) luni.

Astfel, Colegiul penal, procedând la o analiză complexă și integrată a circumstanțelor concrete ale cauzei, precum și a personalității inculpatului BÎRSAN Marcu, prin raportare la conduita acestuia în viața socială, inclusiv comportamentul manifestat anterior, concomitent și ulterior săvârșirii faptelor incriminate, reține că, în coroborare cu natura și gravitatea infracțiunilor comise, cu urmările prejudiciabile produse, precum și cu datele ce caracterizează persoana inculpatului, scopul pedepsei penale – respectiv corectarea și reeducarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni – poate fi atins prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, în limitele stabilite de lege și concret determinate de instanța de fond.

9. În virtutea circumstanțelor sus-menționate și luând în considerație gravitatea infracțiunii săvârșite, faptul că inculpatul BÎRSAN Marcu și-a recunoscut vinovăția, se căiește sincer de cele comise, de condamnările anterioare, Colegiul concluzionează că corectarea acestuia este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse penale sub formă de 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, or realizarea scopului pedepsei penale de reeducare a făptuitorului şi de prevenire a comiterii de către acesta a unor noi infracțiuni, poate fi atins prin aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse sub formă de închisoare, fără a se ridica la limita maximă a pedepsei prevăzută de lege.

Colegiul apreciază justificativă poziția instanței ce ține de aplicarea în privința inculpatului pedepsei sub formă de închisoare, or aceasta în mod prioritar se întemeiază pe ansamblul de împrejurări ale speței, sau corectarea și reeducarea lui BÎRSAN Marcu este posibilă prin modalitatea de executare aleasă de către instanța de judecată, care este în acord cu principiul proporționalității având în vedere fapta comisă, urmările produse, personalitatea inculpatului și situația familială a acestuia, iar aplicarea altei pedepse, în privința inculpatului nu este justificată, deoarece nu-și va atinge scopul deplin.

Prin urmare, reieșind din circumstanțele cauzei, instanța a reținut că infracțiunea comisă face parte din categoria celor mai puțin grave, având în vedere tipul infracțiunii și modul de comitere a acesteia, și ținând cont de scopul pedepsei penale în restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, de faptul că acesta s-a căit sincer de cele comise, de modul de comportare a inculpatului şi atitudinea acestuia față de infracțiunea comisă duce la concluzia, că pedeapsa mai aspră fața de inculpat nu-și va produce efectul și nu va duce la corectarea şi reeducarea inculpatului, astfel Colegiul consideră posibilă corectarea și reeducarea inculpatului BÎRSAN Marcu doar prin stabilirea unei pedepse penale sub formă de 6 (șase) luni închisoare.

Colegiul reține că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana se declară vinovată. Reieșind din sensul legislației în vigoare cu privire la aplicarea în practica judiciară a principiului individualizării pedepsei penale, la examinarea cauzelor penale este necesar de verificat minuțios respectarea de către instanțele inferioare a cerințelor legii la aplicarea pedepselor.

În cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplină libertate de acțiune în vederea realizării acestei opțiuni. Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite şi cu periculozitatea infractorului.

Prin urmare, instanța de fond a concluzionat în mod întemeiat că scopul pedepsei penale poate fi atins prin aplicarea unei sancțiuni sub formă de 6 (șase) luni închisoare, nefiind justificată aplicarea unei pedepse mai aspre, așa cum a solicitat acuzarea. Colegiul penal apreciază soluția instanței de judecată, prin care inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă de 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, considerând că aceasta este proporțională gravității faptei și personalității inculpatului. Totodată, o astfel de soluție asigură o protecție adecvată a intereselor societății, evitând totodată consecințele negative ale unei privări de libertate nejustificate.

10. Cu referire la solicitarea acuzării privind aplicarea unei pedepse mai aspre, sub forma închisorii mai aproape de limita maximă a sancțiunii normei de incriminare, Colegiul penal consideră că o astfel de soluție nu este proporțională în raport cu circumstanțele cauzei și persoana inculpatului. Din cuprinsul sentinței rezultă că instanța de fond a reținut o serie de circumstanțe care justifică, în mod temeinic, aplicarea unei pedepse sub formă de 6 (șase) luni închisoare, concluzionând că aceasta este suficientă pentru atingerea scopului pedepsei penale.

Instanța de fond a avut în vedere, în mod justificat, gravitatea redusă a faptei - infracțiune gravă săvârșită cu intenție, motivul comiterii acesteia, recunoașterea integrală a vinovăției de către inculpat, precum și date relevante privind personalitatea acestuia. În aceste condiții, aplicarea în privința inculpatului BÎRSAN Marcu a unei pedepse sub formă de 6 (șase) luni închisoare este nu doar justificată de circumstanțele cauzei, ci și impusă de cerințele de individualizare a pedepsei, potrivit prevederilor legale și normelor de drept material. Această sancțiune contribuie cel mai eficient la conștientizarea de către inculpat a caracterului infracțional al faptei comise și constituie totodată o măsură adecvată de profilaxie socială, în sensul prevenirii comiterii de fapte similare în viitor.

Deci la caz, Colegiul penal respinge susținerile recurentului privind necesitatea aplicării unei pedepse mai aspre, întrucât o astfel de pedeapsă nu ar corespunde scopurilor politicii penale, respectiv: restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât de către acesta, cât și de către alte persoane. Deci, instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură şi obiectiv, toate circumstanțele şi datele care caracterizează atât negativ, cât şi pozitiv persoana inculpatului şi care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei

Prin prisma normelor citate mai sus dar și reieșind din faptul că, din cadrul legal precitat reiese indubitabil că, pentru a-și atinge scopul, o pedeapsă penală nu trebuie să fie retribuitivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că, aceasta nu trebuie privită ca *„prețul”* pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului

vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca partea vătămată şi statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității.

Prin urmare, Colegiul penal conchide asupra necesității respingerii recursului procurorului privind aplicarea unei pedepse mai aspre inculpatului, or o astfel de măsură ar fi lipsită de eficiență și ar compromite funcția coercitivă și educativă a pedepsei.

11. Instanța de recurs reiterează faptul că, în speță, judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate şi cu respectarea prevederilor art.364/1 Cod de procedură penală și art.80/1 Cod penal, și ținând cont de limitele pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.322 alin.(3) Cod penal, Colegiul penal menționează că, instanța de fond just şi întemeiat a stabilit pedeapsă sub formă de 6 (șase) luni închisoare, pedeapsa aplicată inculpatului este individualizată corect, hotărârea atacată corespunde tuturor exigențelor legislației în vigoare şi nu există nici un temei de implicare a instanței de recurs în vederea casării acesteia, nu a constatat nici un temei de a modifica pedeapsa stabilită, or ținând cont de împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, starea de pericol creată pentru valoarea socială ocrotită, de motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit; conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal, permit aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, întru conștientizarea faptei şi a urmărilor, astfel că va adopta pe viitor o atitudine de respectare întocmai a normelor juridice de securitatea a vieții și sănătății persoanei, respectiv pedeapsa aplicată va fi în măsură să contribuie la sancționarea acestuia, precum și la atingerea scopului pedepsei penale, pedeapsa aplicată fiind una atât echitabilă cât şi justă.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată şi aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane. Relevant, este și faptul că pedeapsa aplicată la caz, va duce la realizarea scopurilor sancțiunii, astfel contribuind la reeducarea inculpatului la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire sociale, principiile morale și atingerii scopului pedepsei penale. Deci, Colegiul penal consideră că, pedeapsă numită este legală, întemeiată și echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

Colegiul Penal relevă că, prima instanță în cadrul sentinței a motivat în mod amplu criteriile de individualizare a pedepsei aplicate inculpatului, bazându-și soluția pronunțată în acest sens, inclusiv pe persoana inculpatului, rolul și comportamentul acestuia în momentul și după comiterea cât și în cadrul desfășurării procesului penal și relațiile sociale care au fost periclitate în rezultatul săvârșirii infracțiunii.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

Colegiul penal reține că, instanța de fond s-a expus pe larg asupra argumentelor invocate de către acuzare, aplicând legislația pertinentă speței, cu interpretarea justă a ei, iar recursul înaintat, în situația respectivă, are un caracter declarativ și contravine faptelor cauzei, stabilite și expuse exhaustiv, și analizate corespunzător de către instanța de recurs,

conform art.414 Cod de procedură penală, care s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

12. În optica celor reliefate, Colegiul Penal că, argumentele instanței de fond la adoptarea soluției în cauză, în virtutea corectitudinii lor şi pentru a evita repetări inutile sunt acceptate şi de instanța de recurs, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO*, deși obligă instanțele să îşi motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În situația în care instanța de fond şi-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei*). Astfel, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză şi sinteză a actelor şi lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu şi sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

Generalizând aspectele invocate, în conformitate cu art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod procedură penală, Colegiul Penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de acuzatorul de stat Cornel CASIAN, procuror în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, împotriva Sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-1688/2025 din 18 noiembrie 2025, ca fiind nefondat, reținând în acest sens că, Sentința instanței de fond este legală și întemeiată, iar careva temeiuri de casare a Sentinței nu au fost reținute.

13. În conformitate cu art.art.417, 418, 437 alin.(1) pct.1), 448, 449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod de procedură penală, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru –

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de acuzatorul de stat Cornel CASIAN, procuror în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, împotriva Sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-1688/2025 din 18 noiembrie 2025, și se menține fără modificări Sentința atacată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Eugeniu BEȘELEA**

Judecătorii **Andrei**

CAZACICOV

Vitalie BUDECI